

No. 381.

ONDERWIJS. — *Oprichting van bijzondere instituten voor lager, middelbaar en hooger onderwijs. — Admissie van de personen aan wie het onderwijs zal worden toevertrouwd.*

B. 7 Maart 1857 no. 6. Vervallen door Bb. no. 1968 en art. 24—27 van St. 1868 no. 81.

No. 382.

RIDDERORDEN. — *Officieele voorstellen.*

Meermalen worden aan de Regeering voorstellen gedaan, om verdienstelijke personen aan den Koning voor te dragen voor eene benoeming tot ridder der orde van de Eikenkroon of van den Nederlandschen Leeuw.

Tot verkrijging van Koninklijke onderscheidingen, met uitzondering van benoemingen tot ridder der Militaire Willemsorde, worden evenwel geene officieele voorstellen aangenomen: dergelijke voordrachten worden buiten beschikking gelaten. (Missive van den 1sten Gouvern.-Secretaris van 6 Januari 1858 La. C.)

No. 383.

INLANDSCHE HOOFDEN. — *Conduitestaten. — Opium. — (Bijblad no. 263).*

Verschillende hoofden van gewestelijk bestuur op Java, hebben uit de slootperiode der circulaire van 1 October 1857 no. 2526 (Bijblad no. 263) bevattende de uitdrukking van het verlangen van den Gouverneur-Generaal, om bij de invulling van de conduitestaten der inlandsche hoofden en ambtenaren er op te letten of de daarop voorkomenden al of niet, en in welke mate gebruik maken van opium, de gevolgtrekking gemaakt, dat het niet noodig zou zijn dienaangaande negatieve berichten in te zenden.

De bedoeling is evenwel geene andere als deze, namelijk dat in de conduitestaten der inlandsche hoofden en ambtenaren de bekendstelling verlangd wordt dat een dusdanig hoofd of ambtenaar van opium gebruik maakt, dan wel dat hij daarvan geen gebruik maakt.¹⁾

De Gouverneur-Generaal heeft gelast dat de conduitestaten welke niet aan het vereischte zullen blijken te voldoen, aan de betrokkenen zullen worden teruggezonden. (Missive van den waarn. 1sten Gouvernements-Secretaris van 25 Maart 1858 no. 855 en 856).

Ook is opgemerkt dat niet aan de circulaire van 1 October 1857 no. 2526 wordt voldaan, door bij voordrachten tot benoeming of bevordering te verwijzen naar vroegere voordrachten.

Bij elke voordracht moet worden opgegeven hetgeen de circulaire voorschrijft (Missive van den waarn. 1sten Gouvernements-Secretaris van 25 Maart 1858 no. 862 d.).

No. 384.

PROCUREURS. — *Verloven naar Nederland.*

N. N. procureur bij den Raad van Justitie te A. verzoekt, twee jaren verlof naar Nederland.

Dergelijke verloven behoeven niet aan de Regeering gevraagd te worden vermits bij geene bepaling van zoodanig verlof sprake is.

De procureurs zijn geene ambtenaren; en de oorzaak welke geleid heeft tot aan notarissen verlof naar Nederland te verleen, indien zij dit verzoeken, is

¹⁾ Zie Bijblad no. 1014.

olge waarvan de door hen vervulde notarieele standplaats vacant werd, valt ten aanzien van procureurs, daar hun getal niet is beperkt en zij dus zekerheid bezitten, bij hunne terugkomst, de uitoefening der praktijk weder zullen kunnen opvatten. (Apostillaire dispositie van 16 Mei 1855 no. XXVI).

385. RECHT VAN OVERSCHRIJVING *van een vaartuig in den vreemde van eenen niet Nederlandsch-Indischen ingezetene gekocht door eenen Nederlandsch-Indischen ingezetene.*

3. 5. Oct. 1857 no. 9. Vervallen door St. 1885 no. 103 art. 1 en 2.

386. TIN *op Banka aangehaald of verbeurdverklaard ter zake van overtreding van de bepalingen van het Reglement op het beheer der tinnijnen aldaar (Staatsblad 1832 no. 45).*

BESLUIT.

24. Buitenzorg, den 1sten October 1850.

Gelezen de missive van de Generale Directie van Financiën van 10 Juli 1850 no. 264, aanbiedende een, ter doorzending, ontvangen schrijven van den Directeur der Middelen en Domeinen, van 19 Juni 1850 no. 1586, en de bij hetzelfde overgelegde missive van den resident van Banka, van 19 Juni 1849 no. 1215, kennen gevende, dat twee Chineezers door den landraad te Muntok, bij vonnis van 7 Mei te voren, ter zake van overtreding van de bepaling op den uitvoer van tin, vervat in art. 3 van het Reglement op het beheer der tinnijnen Banka (Staatsblad 1832 no. 45), veroordeeld zijn tot eene geldboete van f 200, tot confiscatie van het bij hen achterhaalde tin; met bepaling dat die gelden en het bedrag van de aanhaling onder de daarop rechthebbenden zullen verdeeld worden; en verzoekende te worden ingelicht, op welke wijze deze verdeeling zal moeten geschieden, naar welken maatstaf de waarde van het tin zal worden berekend, alsmede omtrent de wijze, op welke ten aanzien van de overgelegde boeten gehandeld moet worden.

Gezien de consideratiën en advies van den Procureur-Generaal bij het Hoogerechtshof van Nederlandsch-Indië, van 31 Augustus 1850 no. 1666/259 2219;

De Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;

Is goedgevonden en verstaan:

Te bepalen:

1. dat het tin, hetwelk op Banka, ter zake van overtreding van de bepalingen van het Reglement op het beheer der tinnijnen aldaar, vastgesteld bij resolutie van 24 September 1832 no. 23 (Staatsblad no. 45), wordt aangehaald of verbeurd verklaard, bij 's Lands pakhuizen zal worden ingenomen tegen den prijs van f 13,50 de pikol;

2. dat de verdeeling van de gelden, voortspruitende uit beboetingen, aanhalingen of verbeurdverklaringen, krachtens artikel 7 van het reglement, zal geschieden als volgt:

voor den Lande	2/6
voor den aanbrengrer of aanhaler	2/6 1)
voor den djaksa van den landraad, voor welken de overtreding wordt gebracht	1/6

1) Zie art. 1 § b van Staatsblad 1853 no. 73.

voor de gezamentlijke politie- of recherchebedienden ter plaatse waar de overtreding ontdekt wordt 1/6
Afschrift, enz.

No. 387.

GEVANGENEN *of kettinggangers die getransporteerd worden, — Geneeskundige visitatie. — Vervoer over zee van bannelingen of veroordeelden tot dwangarbeid.*

BESLUIT.

No. 15.

Batavia, den 11den Maart 1851.

Gelet:

I. Op art. 19 van het Reglement op het lossen en laden van goederen voor rekening van het Gouvernement in Nederlandsch-Indië aangebracht, of naar elders vervoerd wordende, gearresteerd bij besluit van den Commissaris-Generaal over Nederlandsch-Indië van 22 Maart 1817 (Staatsblad no. 36).

II. Op de resolutie van 19 Mei 1829 no. 27, goedgekeurd bij apostil van den Commissaris-Generaal van 19 Juli 1829 no. 17 (Staatsblad no. 50).

III. Op het besluit van 13 Juli 1836 no. 1, bij hetwelk de plaatselijke autoriteiten op Java zijn aangeschreven, om geene verzending van gecondemneerden tot dwangarbeid in of buiten den ketting te doen gevolg hebben, dan op een certificaat van den plaatselijken geneesheer, dat zij niet ziekelijk en dus voor den arbeid geschikt zijn.

IV. Op het besluit van 7 October 1847 no. 2 (Staatsblad no. 46).

Gelezen de missive van den Chef over den Geneeskundigen Dienst van 1 Mei 1850 no. 186, houdende voorstellen in het belang van de gezondheid van de bannelingen, bij overvoer naar de plaats hunner bestemming.

Gezien de consideratiën en het advies van de commissie, bij besluit van 22 Februari 1846 no. 1, benoemd tot onderzoek naar het lot der veroordeelden tot dwangarbeid, van 15 Januari 1851 no. 1, en de overgelegde brieven van de residenten van Batavia, Semarang en Soerabaja, van 23 Augustus, 3 en 2 Juli 1850 no. 2925, 11/1 en 38/4, en van den Chef over den Geneeskundigen Dienst van 14 October 1850 La. A.

De Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;

Is goedgevonden en verstaan:

Eerstelijk. Te bepalen, dat, behalve de geneeskundige examinatie, bedoeld bij besluit van 13 Juli 1836 no. 1 (B. no. 11) de gevangenen of kettinggangers die getransporteerd worden, en op hunnen weg plaats en aandoen, waar een geneesheer, met den civielen geneeskundigen dienst belast, aanwezig is, aldaar opnieuw onderzocht, en, bij gebreken, of ziekten aangehouden zullen worden, totdat zij hersteld zullen zijn, en dat voor de gezonden een bewijs zal worden afgegeven, dat zij in staat zijn hunne bestemming te volgen,

Ten tweede. De gewestelijke autoriteiten aan te schrijven, om bij vervoer over zee van bannelingen of veroordeelden tot dwangarbeid, met klem te handhaven het bepaalde bij de in hoofde van dit besluit omschrevene beschikkingen.

Afschrift, enz.

Aan de bepaling van art. 1 is nog herinnerd bij Bb. no. 1185 en 2334. Die in art. 2 bedoeld is vervallen door het met de Regeering gesloten contract met de Ned.-Indische Stoomvaartmaatschappij.

- 388.** IJS ten behoeve der militaire hospitalen. — *Premiën voor het uitleveren van ijs.*

BESLUIT.

3. Buitenzorg, den 6den Maart 1853.
Gelezen de missive van het Militair-Departement van 1 Maart 1853 no. 4; is goedgevonden en verstaan:
Ten vervolge van het besluit van 19 October 1848 no. 7 ¹⁾, machtiging te leenen, om telkens wanneer ter plaatse waar de hospitalen gelegen zijn of geschikt afstand van daar, ijs voorhanden is, de benodigde hoeveelheid daarvan voor geneeskundig gebruik in de militaire hospitalen aan te koopen. Extract, enz.
Bij het besluit van 1 Juli 1854 no. 10 is bepaald, dat voor elke ton ijs opdraai uitgeleverd, uit 's Land kas zal worden voldaan eene premie van tien gulden, onverschillig of de aanvoer geschiedt onder Nederlandsche of onder vreemde vlag.

De levering van ijs ten behoeve van de militaire hospitalen wordt thans besteed en de op den invoer gestelden premie is sedert lang afgeschafft.

- 389.** REIS- EN VERBLIJFKOSTEN. — *Likwidatie der declaratiën van de ingenieurs voor het stoomwezen, ter zake van de aan hen op te dragen onderzoekingen naar de bekwaamheid der nieuwe op te richten stoomtoestellen bij suikerfabrieken (Staatsblad 1852 no. 20 en 48).*

3. 23 Mei 1854 no. 12. Het reglement van St. 1852 no. 20 is ingetrokken bij St. 1873 no. 218. Zie omtrent de kosten van onderzoek artikel 7 daarvan.

- 390.** BURGERLIJKE OPENBARE WERKEN. — *Uitvoering van bouw- en waterstaatswerken. — Wanneer moet dezelve geschieden in daghuur.*

Missives van den 1sten Gouvernements-Secretaris van 6 Januari 1858 no. 64 van 28 Januari 1858 no. 226 en de circulaire van den Directeur der Burgerlijke Openbare Werken van 28 April 1858 2e Bureau (Materieel) 904/1131.

Vervallen door het Reglement voor de Burgerlijke Openbare Werken in 1867 no. 85.

- 391.** BELASTINGEN opgelegd door de Algemeene Rekenkamer. — *Voor onrechtmatig gedane verstrekkingen kan vergoeding worden opgelegd.*

3. 6 Augustus 1857 no. 34. Vervallen door de Comptabiliteitswet (St. 1864 no. 106).

- 392.** VOORSCHOTTEN. — *Ambulante ambtenaren.*

3. 28 Februari 1858 no. 12. Aan reizende ambtenaren kan voorschot op de reis- en verblijfkosten worden verleend. Zie art. 12 van het Reglement van 1862 no. 153a en St. 1867 no. 80.

¹⁾ Dit besluit bevatte zoodanige machtiging ten behoeve van het Groot Militair Hospitaal te Weltevreden.

No. 393. INVOERRECHTEN *op goederen verbruikt ter reede.*
Apostillaire dispositie van 17 Mei 1854 no. II. Bij het tarief van St. 1.
no. 99 zijn materialen dienende tot uitrusting van schepen vrij van invoer
rechten.

Zie Bb. no. 695.

No. 394. GOUVERNEMENTSGOEDEREN. — *Keuring van voorwerpen*
door militaire en civiele commissiën — Merkteekens.
APOSTILLAIRE DISPOSITIE.

den 8sten Mei 1854.

No. VI.

Op de missives,

a. enz.

Is,

Eerstelijk: Bepaald:

1°. Enz.

2°. Dat voortaan alle bij 's Lands civiele pakhuizen door militaire en civiele
commissiën te keuren voorwerpen, van onuitwisselbare merkteekens zullen
worden voorzien, houdende de voorletters der gecommiteerden en
datum van keuring, welke telkens bij het proces-verbaal moet worden
kend gesteld.

3°. Dat tot dat einde door den Directeur der Producten en Civiele Magazijnen
twee stellen ijzers, voorzien van de letters van het alfabet en van cijfers
ter beschikking van 's Lands civiele pakhuizen zullen worden gesteld.

Ten tweede. Enz.

Extract, enz.

No. 395. RECHTBANKEN VAN OMGANG. — *Griiffiers.*

Een hoofd van gewestelijk bestuur berichtte dat de ommegaande rechter
zich tot hem had gewend, met het verzoek om krachtens het bepaalde in
artikel 103 van het Reglement op de rechterlijke organisatie eenen ambtenaar
te benoemen tot de tijdelijke waarneming der betrekking van griffier bij
ommegaand gerecht, omdat de met die functiën belaste ambtenaar belet was
zijn ambt te vervullen.

Met het oog op het bepaalde bij art. 102 van gemeld reglement, volgens
hetwelk voor het ambt van griffier bij een ommegaand gerecht alleen mag
geroepen worden zij die den graad van doctor of het licentiaat in de rechten
zitten, wendde de Resident zich tot den President van den Raad van Justitie
met verzoek om voor de tijdelijke waarneming der betrekking van griffier
designeren den substituut-griffier bij dien raad. Voorts stelde hij voor om
bepalen, dat in het bij alinea 2 van art. 103 van het Reglement op de rechterlijke
organisatie bedoeld geval van afwezigheid, belet of ontstentenis van
griffier bij den ommegaanden rechter, met de tijdelijke waarneming dier
betrekking zouden kunnen worden belast de ambtenaren bij den Raad van Justitie.

Daaraan is geen gevolg gegeven.

Uit art. 103 2e lid van het Reglement op de recht. org. blijkt duidelijk,
de keuze van den Resident beperkt is tot die ambtenaren, welke onder
bevelen staan en waarover hij eenige beschikking heeft.

Het zou in strijd zijn met de bepalingen, indien de aanwijzing van een

naar door een ander geschiede dan door den Resident, of zoo die keuze personen niet onder zijne bevelen staande.

is niet toegegeven dat één *fungeerend* griffier noodzakelijk zou behooren meer te zijn in de rechten.

is een vereischte voor den griffier, die als zoodanig door den Gouverneur al wordt benoemd. (Apostillaire dispositie van 10 Augustus 1854 no. VII). Rechtbanken van omgang zijn afgeschaft en is hare rechtsbevoegdheid op graden overgedragen, zie Stb. 1901 Nos. 13, 16 en 272.

396. RAMEHCULTUUR. — *Particuliere industrie.*

CIRCULAIRE van den Directeur der Cultures.

08/12.

Batavia, den 23sten December 1857.

Regeeringswege is op nieuw de aandacht gevallen op de ramehcultuur. ge proeven, onlangs door den Leidschen fabrickant Meerburg, aan het bestuur in Nederland geleverd van producten door hem uit deze hennep-erkeren, hebben daartoe aanleiding gegeven.

is waar leverden de vroeger met deze cultuur genomene proeven geen igend resultaat op, doch de belangrijkheid van dit handelsproduct, doet naar het oordeel der Regeering, wenschelijk achten, om niettegenstaande vankelijk gebleken min gunstige uitkomsten, van nieuws eene poging wenden, ter bevordering en aanmoediging, waar mogelijk, van de teelt nitmuntende vezelstof.

Gouvernement stelt zich daarbij ten doel, niet om het product van de plant, te eeniger tijd toe te voegen aan de reeks van Indische productie voor rekening van hetzelfde in Nederland worden aangebracht of ver- maar om bij slaging, de onderwerpelijke tak van cultuur, geheel aan de liere industrie over te laten.

zal mij aangenaam zijn van UwEdGestr. te mogen vernemen, langs welken at doel het beste zal kunnen worden bereikt.

De Directeur der Cultures.

(w. g.) S. D. SCHIFF.

397. OPIUMPACHT. — *Standplaatsen der opiumkitten. — Verzoeken om verandering der bij de verpachting aangewezen plaatsen.*

ive van den Directeur der Middelen en Domeinen van 21 Januari 1858 . B. 17 Februari 1858 no. 11. Vervallen door art. 5 van St. 1862 no. 81, oor weder in de plaats getreden is art. 5 van St. 1874 no. 228.

398. EERBEWIJZEN *aan consuls-generaal en consuls, aan boord van Zr. Ms. schepen en vaartuigen van oorlog.*

. Besluit van 14 Mei 1857 no. 73. B. van 25 November 1857 no. 22. Ver- door het Reglement op de eerbewijzen en saluten aan boord van Zr. Ms. n, vastgesteld bij Kon. Besluit van 22 Januari 1871 no. 11 (Bb. no. 2473).

399. DRUKPERS. — *Overschrijving van eenen borgtocht, gesteld door eenen drukker, op naam van den kooper der drukkerij.*

BESLUIT.

2.

zen de missives:

Batavia, den 12^{den} December 1857.

a. van den resident van A. enz., daarbij in overweging gevende, om in afkoning van het bepaalde bij art. 8 van het Reglement op de drukwerken in N. N. (Staatsblad 1856 no. 74) er in toe te stemmen, dat de door N. N. als een te A. aanwezig gereere lid der firma ingevolge besluit van gestelde borgtocht van f 400, worde overgeschreven op naam van A. A. wiens naam gemelde drukkerij en boekhandel zal worden voortgezet.
Is goedgevonden en verstaan :

Aan den resident van A. te kennen te geven, dat in zijn voorstel, zooals is liggende, niet kan worden getreden, vermits daarbij noodeloos van de het Koninklijk besluit voorgeschrevene vormen zoude worden afgeweken; dat hij zich als gerechtigd kan beschouwen, den door N. N. als eenig gereere lid der firma gestelden borgtocht, overeenkomstig artikel 8 van het Reglement op de drukwerken, al dadelijk op te heffen, en dat hij vervolgens den kooper A. A. in opvolging van het bepaalde bij artikel 1 van gemeld Reglement borgtocht zal moeten doen stellen, waarvan het bedrag door hem als hoofd van het plaatselijk bestuur, in overeenstemming met het bepaalde bij artikel 2, bepaald wordt.

Afschrift, enz.

Art. 8 van het Reglement op de drukwerken bepaalt, dat binnen zes maanden na de staking of den overgang van het beroep, de borgtocht wordt opgeheven, doch bepaalt geen terminus a quo.

Hieruit volgt dat wanneer geene vervolging is ingesteld, die opheffing onmiddellijk na de kennisgeving zal kunnen plaats vinden.

De drukker, uitgever of boekhandelaar, die, in de plaats van dengene, die zijn beroep gestaakt heeft, wenscht op te treden, is alsdan op zijne beurt verplicht aan het bepaalde bij artikel 1 van het reglement te voldoen, door te genoege van het plaatselijk bestuur borgtocht te stellen. Dit is de legale weg.

No. 400.

GETUIGENGELDEN. — *Zijn onder postpaarden, waarvan spreekt het 1e lid van artikel 5 van het tarief in Staatsblad 1853 no. 1 ook begrepen de regentspaarden, gestationneerd op die posten van geene Gouvernementspaarden aanwezig zijn? — Verliest hij die overeenkomstig de volgorde van den afstandwijzer (Staatsblad 1853 no. 21) reist, aanspraak op de schadeloosstelling bedoeld bij artikel 6 van evengenoemd tarief?*

B. 19 Augustus 1854 no. 11. Vervallen door St. 1854 no. 91.

No. 401.

CORRESPONDENTIE met het Gouvernement. — *Aanbeveling op te volgen en te doen opvolgen de verschillende bepalingen daaromtrent.*

BESLUIT.

No. 2.

Batavia, den 28sten Februari 1850.

Dagelijks ondervindende, dat grootendeels in onbruik zijn geraakt de verschillende bepalingen omtrent de briefwisseling met het Gouvernement en tusschen de departementen, colleges en ambtenaren onderling; en meer bijzonder ontwarende, dat ter nauwernood meer wordt opgevolgd het bepaalde bij Resolutie van 3 September 1833 no. 1 (Staatsblad no. 53), met dien gevolge, dat

het Gouvernement worden ingediend voordrachten of adviezen, niet getoelicht, om te kunnen leiden tot eene beslissing zonder nadere verging van andere rechtstreeks of zijdelings ter zake betrokkene autoriteiten, dat het Gouvernement noodeloos betrokken wordt in voorbereidende wissel van gevoelen, met welker uitslag alleen hetzelve behoorde bekend te worden. In aanmerking nemende, dat de steeds toenemende werkzaamheden dringender, dat alle noodeloos oponthoud en overbodig geschrijf worden vermeden, en dat daarentegen worde betracht, alle mogelijke, met goede behandeling van zaken bestaansbare spoed.

is goedgevonden en verstaan:

departementen, colleges, autoriteiten en ambtenaren, wien zulks mocht betreffen, ten nadrukkelijkste te gelasten, om op te volgen en te doen opvolgen de verschillende bepalingen, sedert 1816 daargesteld. omtrent de briefwisseling met het Gouvernement en met elkanderen onderling, en om bijzonder in acht te nemen en in acht te doen nemen, het bepaalde bij de Koninklijke Verordening van 3 September 1833 no. 1 (Staatsblad no. 53).

Voorts voortaan alle voorstellen en adviezen, welke rechtstreeks aan den Gouverneur-Generaal mochten gericht worden, zonder raadpleging of tusschenkomst van andere betrokkene autoriteiten, en dus zonder behoorlijk getoelicht advies, rijpheid gebracht te zijn, worden teruggezonden, en, onverminderd de bepalingen, tot welke aanleiding mocht bestaan, voortaan bij de beoordeeling van de geschiktheid der ambtenaren, bijzonderlijk worden gelet, in hoeverre deze als andere bepalingen met nauwgezetheid, door elk hunner zijn aangehouden.

Chrift, enz.

402. ONDERCOLLECTEURS *der landelijke inkomsten op Java.* — *Regeling hunner bezoldiging.*

Van 20 Augustus 1848 no. 7. De traktementen der ondercollecteurs zijn bij Koninklijk Besluit van 1867 no. 125 met intrekking van bovengemeld besluit opnieuw geregeld. Van 1. 1885 no. 152 zijn zij weder gewijzigd.

403. GRATIFICATIËN *voor de waarneming van hoogere bedieningen. aan hen, die na met dezelve eenigen tijd te zijn belast geweest, voor de vervulling van die bediening worden gekozen.*

BESLUIT.

Van 0. Batavia, den 4den December 1845.

Gelezen de missive van den resident van A. van enz. houdende consideratiën over het advies op een request van N. N. daarbij, onder mededeeling dat hij voor de benoeming bij besluit van 24 Juni 1845 no. 6, tot eersten klerk op het Bureau van den assistent-resident van Sumanap gedurende ongeveer twee jaren met de daaraan verbondene werkzaamheden is belast geweest, verzoeken dat hem daarvoor alsnog eene geldelijke belooning worde toegekend; Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;

is goedgevonden en verstaan:

Versteltijk. Het boven omschreven verzoek te wijzen van de hand, gelijk geordneld bij deze.

Ten tweede. De chefs der onderscheidene departementen van algemeen de hoofden van plaatselijk bestuur op en buiten Java, mede te deelen, door de Regeering tot beginsel aangenomen is, om geene gratificatiën te verleenen voor de waarneming van hoogere bedieningen aan hen, die na met de zelve eenigen tijd te zijn belast geweest, voor de vervulling van de door hen waargenomene bedieningen worden gekozen, als moettende eene dusdanige benoeming worden beschouwd, tevens de belooning in zich te bevatten voor de verrichten arbeid.

Afschrift, enz.

Zie hierbij Bb. no. 3311 en circulaires 1^{en} Gouv.-Secretaris dd. 9 Maart 14 Nov. 1901 Nos. 704 en 3508.

No. 404.

NOTARIAAT. — *Geen examen wordt gerorderd van doctoren in de beide rechten.*

Apostillaire dispositie van 9 Mei 1855 no. III. Vervallen door art. 13 van het Reglement op het notarisambt (St. 1860 no. 8).

No. 405.

AMBTENAREN *die voor eenig bepaald vak of beroep aan den Indischen dienst verbonden zijn.*

BESLUIT.

No. 15.

Buitenzorg, den 10^{den} Januari 1846.

Gelezen, enz.

De Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;

Is goedgevonden en verstaan:

Eerstelijk. Enz.

Ten tweede. De hoofden der departementen van algemeen bestuur mede te deelen, dat de Regeering in het algemeen wenscht, dat zoo min mogelijk wordt toegegeven aan de zucht van personen, die voor eenig bepaald vak of beroep aan den Indischen dienst verbonden zijn, om in andere takken van den dienst over te gaan, en dat alzoo niet worden ingediend voorstellen, welke daaraan de strekking hebben, maar dat integendeel alles moet worden vermeden, wat aanleiding kan geven om hen daarnaar te doen wenschen; waardoor een ieder van lieverlede zal trachten zich in zijn vak nuttig te maken en te onderscheiden, en men niet meer angstvallig zal uitzien naar de mogelijkheid, om langs eenen anderen weg te beproeven zijn lot te verbeteren.

Afschrift, enz.

No. 406.

LEGATEN *ten behoeve van openbare instellingen, godsdienstige gestichten, kerken of armeninrichtingen.*

Bij artikel 900 van het Burgerlijk Wetboek is bepaald, dat makingen of uiterste wilsbeschikking, ten behoeve van openbare instellingen, godsdienstige gestichten, kerken of armeninrichtingen, geen gevolg hebben, dan voor zover de Gouverneur-Generaal aan de bewindvoerders dier gestichten de macht zal hebben verleend om die aan te nemen.

Het verzoek om machtiging tot het aannemen van legaten behoort ingezonden te worden onmiddellijk nadat de making of schenking ter kennis zal gekomen van de bewindvoerders, *niet* na de aanneming, zooals nu en dan geschiedt. (Apostillaire dispositie van 6 Augustus 1855 no. XIII).

- 407.** PADI-DZAKAT. — *Afzondering van een gedeelte der padi-dzakat, voor het onderhoud van een gesticht voor lijders aan syphilis en ophthalmie.*

et denkbeeld is geopperd om in zekere residentie op Java, een gedeelte padi-dzakat af te zonderen voor het onderhoud van een gesticht voor lijdenden aan syphilis en ophthalmie.

Hiervan is geen gevolg gegeven.

Zoodanige beschikking over een gedeelte der padi-dzakat, welke geheven wordt voor ongelukkigen en behoeftigen, zou niet alleen ten gevolge hebben een groot aantal andere hulpbehoevenden, die in hun onderhoud niet kunnen voorzien, ten laste der bevolking zoude komen, maar daardoor zou de handelingen worden aan eene door de bevolking uit godsdienstplicht opgebrachte bijdrage.

De voorsteller werd uitgenoodigd nadere voorstellen te doen ter bestrijding der kosten van voeding der lijders, zoomede van het benoodigde personeel, aankoop van dagelijksche behoeften, als olie, brandhout, enz. voor het op te richten ziekengesticht. (Missive van den 1sten Gouvernements-Secretaris van Januari 1857 no. 206).

- 408.** VERTALING van vonnissen van landraden. — (*Staatsblad 1851 no. 58*).

Wegens de likwidatie van ingediende declaratiën door den fungeerenden griffier bij den landraad te A. en den djaksa aldaar, wegens het *gezamenlijk* verzoek van de bij dien landraad geslagene vonnissen, waren bezwaren gemaakt, op grond dat bij het Staatsblad van 1851 no. 58, — houdende bevoegdheid van den rechter om, zulks noodzakelijk achtende, zich te doen voorlichten door een translateur bij het opmaken van den inlandschen tekst van vonnissen, — bepaald is, dat de rechter slechts dan de bevoegdheid zal hebben om zich te laten bijstaan door eenen translateur te doen bijstaan, bijaldien hij zich niet in staat gevoelt, de hulp, den inlandschen tekst te leveren, en de djaksa en de griffier, als mede opzeggende bij de rechtbank, onder de algemeene benaming van rechter zouden worden begrepen.

De beslissing van den Gouverneur-Generaal werd ingeroepen omtrent de vraag, of de betrokkene ambtenaren, op grond van het bepaalde bij het Staatsblad van 1857 no. 42, houdende verklaring, dat de bepalingen, enz. bedoeld bij het Staatsblad van 1819 no. 79 (omtrent de benoeming van translateurs in verschillende talen, en derzelver salarissen), ook toepasselijk zijn, wanneer personen van andere taakzaamheden verrichten als translateurs, die niet als zoodanig bijzonder zijn aangesteld en van Landswege bezoldiging van het Gouvernement genieten, al niet recht hadden op de door hen gedeclareerde gelden, terwijl al verder voorgesteld, om, bij explicatie van het besluit van 20 Mei 1857 no. 7 (Staatsblad no. 42) ten overvloede te verklaren, dat onder de daarbij bedoelde personen niet verstaan worden de zoodanigen die geacht kunnen worden een lid van eene rechtbank of van het daarbij behoorend personeel uit te maken, en als zoodanig belast worden met de vertaling van door die rechtbank gegeven vonnissen.

In de voorgestelde explicatie is niet getreden.

Het besluit van 25 October 1851 no. 3 (Staatsblad no. 58) spreekt van den *rechter die het vonnis onderteekent*, en daaronder is dus niet begrepen de *djaksa* die de functiën van het openbaar ministerie bij die rechtbank waarneemt.

Met betrekking tot de vraag omtrent het al of niet valideeren der geldende rechten is verder te kennen gegeven, dat, zooals reeds was opgemerkt onder het woord *rechter* niet alleen behoort verstaan te worden de president van de rechtbank, maar al degenen die het vonnis onderteekenen, dus ook de leden der rechtbank en de griffier; — dat bijaldien deze, hetzij alleen, gezamenlijk, in staat zijn den inlandschen tekst te leveren, er alsdan geen noodzakelijkheid bestaat diensten van eenen translateur te bezigen.

Wenschen zij van die taak bevrijd te zijn en roepen zij hulp in van de *djaksa*, die de hulp bereidwillig verleent, dan is dit eene onderlinge schikking die kan worden toegelaten, maar geen aanspraak geeft op betaling van Gouvernementswege.

De verklaring dat de voorlichting van eenen translateur noodig is geweest bedoeld bij de 2e alinea van art. 2 Staatsblad 1851 no. 58, behoort ook niet te worden afgegeven door den president van de rechtbank als zoodanig, maar door of namens den rechter die het vonnis heeft gewezen, dat is door de rechtbank.

In het onderwerpelijk geval was niet geconstateerd en kon zelfs niet worden aangenomen, dat geene der inlandsche leden die het vonnis met den president hadden gewezen, den inlandschen tekst niet zouden hebben kunnen leveren.

Op deze gronden werd aan het betrokken hoofd van gewestelijk bestuur te kennen gegeven, dat ingevolge het bepaalde bij het besluit van 25 October 1851 no. 3 (Staatsblad no. 58) slechts dan van de voorlichting van eenen translateur voor te salarieren translateur behoort te worden gebruik gemaakt, indien de rechter, — dat is niet alleen de president van de rechtbank, maar ook de leden en de griffier, — niet in staat zijn den inlandschen tekst te leveren, welk geval niet kon worden aangenomen zich onderwerpelijk te hebben voorgedaan. (Besluit van 27 October 1857 no. 28).

Zie ook Bb. no. 2670 en 2820. Bij besluit van 20 Juni 1876 is uitdrukkelijk bepaald dat St. 1851 no. 58 niet van toepassing is op den inlandschen tekst van het dispositief der door de inlandsche rechtbanken gewezen strafvonnissen. (Kol. Verslag 1877 bladz. 71).

No. 409. MINERALOGISCH KABINET te Delft. — *Inzameling van mineralen*

CIRCULAIRE van den Ingenieur der 1e klasse, belast met de leiding van den dienst van het mijnwezen, aan de mijningenieurs in Nederlandsch-Indië.

No. 1.

Buitenzorg, den 2den Januari 1858.

Door het Gouvernement is mij medegedeeld het verlangen van den Minister van Koloniën, dat de mijningenieurs in Nederlandsch-Indië in het algemeen zullen worden uitgenoodigd tot het bijeenbrengen van die voorwerpen, welke zij voor het Mineralogisch Kabinet te Delft van belang zullen achten.

Met referte aan mijne circulaires dd. 17 October 1850 no. 15 en 18 April

53 no. 67, zooverre die betreffen het verzamelen van mineralen, heb ik de UEdelGestrenge uit te noodigen, om bij uwe onderzoekingen bijzonder in-
 chtig te zijn het verzamelen van zoodanige specimina, als U, met het oog
 de opleiding der mijnningenieurs, belangrijk acht voor het Mineralenkabinet
 r genoemde Koninklijke Akademie.

De Ingenieur der 1e klasse, belast met de leiding van
 den dienst van het mijnwezen,

(w. g.) De GROOT.

In Maart 1869 werd de Hoofdingenieur, Chef van dien tak van dienst ge-
 achtigd om voortaan zonder nadere autorisatie of tusschenkomst der Regee-
 ng, doch met vermindering tevens van het officieel terrein, aan de Polytechnische
 hool te Delft te zenden verzamelingen van mineralen, zoomede uittreksels
 afschriften van tot het archief van het mijnwezen behoorende schrifturen
 n wetenschappelijken aard (Kol. Verslag 1870 bladz. 72).

No. 410. CONDUITESTATEN *van de Europeesche en voornaamste in-
 landsche ambtenaren.*

CIRCULAIRE van den Gouverneur-Generaal van N.-I. aan alle civiele
 Departementen, colleges, administratiën en plaatselijke autoriteiten
 op en buiten Java.

No. 202.

Buitenzorg, den 14^{den} November 1837.

Aangezien noch de conduitelijsten, noch de aanbevelingsstaten van ambte-
 ren, respectievelijk voorgeschreven bij de circulaires van 18 November 1823
 n van 5 December 1836, zoodanig als dezelve veelal door de geconcerneerde
 toriteiten worden ingediend, aan het oogmerk beantwoorden, zoo strekt deze
 t kennisgaaf, dat dezelve in den vervolge mij niet meer behoeven te worden
 aangeboden. Daarentegen zal ik, aanvangende met het volgende jaar, van de
 eefs der onderscheiden civiele departementen, colleges, administratiën en plaat-
 elijke autoriteiten, jaarlijks in duplo te gemoet zien, eene conduitelijst van
 uropeesche en eene dergelijke lijst van de voornaamste inlandsche ambtena-
 en, ingericht volgens het nevensgaand model, 1) zullende dezelve des noods,
 geheel of gedeeltelijk eigenhandig geschreven en onder *geheim* couvert, onder
 timo Januari van het jaar, moeten worden ingezonden, van welke inzen-
 ing voor zooveel de plaatselijke autoriteiten betreft, bij de jaarlijksche ver-
 agen zal moeten worden melding gemaakt.

De Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië,

(w. g.) DE EERENS.

Zie Bijblad no. 72 en ook no. 175, no. 319 en de noot op bladz. 80. Voorts
 Bb. no. 3565 en 4153.

1) Zie nieuw model in Bijblad no. 4590.

No. 411. RIJSTPELMOLENS. — *Voorschotten op het door de inlandsche
 bevolking, ingevolge vrijwillige overeenkomsten, aan particuliere
 ondernemers te leveren gewas.*

BESLUIT.

No. 44.

Buitenzorg, den 20sten Mei 1858.

Gelezen:

ders wel verre van te worden nagekomen of met de vereischte klem te gehandhaafd, van lieverlede gevilipendeerd en buiten observantie zijn geakt, wij uit aanmerking van de hooge noodzakelijkheid dat de bedoelde anders religieuselijk worden gemaintineerd en geene negorijen en desa's aan beheering worden overgelaten van particulieren, die van deze precaire rectie abuseerende, het land uitputten en verarmen en de goede ingezetenen der het knellende juk van hunne hebzucht doen gebukt gaan, voorts ook geene voorschietingen op het gewas worden toegelaten, waardoor aan den landman de vruchten van zijn zweet en arbeid, met eene ongehoorde woeker worden ontspeeld, goedgevonden hebben, met renovatie van alle vorige daar gen geëmaneerde prohibitieve orders, te ordonnéeren en statueeren, gelijk zij ordonneeren en statueeren bij dezen.

Eerstelijk. Dat geene negorijen of desa's en evenmin de bazaars of markten, die aan dezelve verbonden zijn, dan wel afzonderlijk tot de hoofdnegorijen behooren, zullen mogen worden verhuurd, verpand, verpacht, geleend of onder enig ander pretext onder de beheering van particulieren gesteld, wie zij ook anderen mogen wezen, sub poene, dat alle overeenkomsten, welke in contravenie van dit verbod worden aangegaan, niet alleen zullen zijn ipso jure nul, maar daarenboven zullen worden gecorrigeerd met de dadelijke afzetting, hetzij van den regent of van zoodanig ander inlandsch hoofd, als de verhuring of verpachting derde mogen hebben gecontracteerd, en met arbitraire straffe voor den huurder.

Ten tweede. Dat van dit verbod nochtans worden uitgesloten zoodanige negorijen en desa's, welke nog vooreerst aan de suikermolens, de zoutpannen en de zoogenaamde vogelnestjesklippen verbonden dienen te blijven, onder zoodanige billijke bepalingen, als een goede behandeling aan de inwoners van die negorijen en desa's kunnen verzekeren.

Ten derde. Dat geene voorschietingen op het gewas, onder welk voorwendsel ook, door particulieren zullen mogen worden gedaan of gecontracteerd, sub poene van nulliteit.

Ten vierde. Dat degenen, welke contrarie het verbod van 16 Februari 1805, aangaande negorijen, desa's en bazaars, eenige huur dan wel pretensiën hebben, eogens gedane voorschietingen op het gewas van die huur en pretensiën, bij zoodanig worden verklaard voor vervallen, achtereenvolgens de poene bij het voorbrevende verbod, op de overtreding daarvan gesteld, nochtans daarvan uitgesloten de negorijen en desa's aan de suikermolens, de zoutpannen en de vogelnestjesklippen verbonden.

Ontbieden en bevelen den resident van Semarang en Demak, den gezaghebber van Java's Oosthoek en de residenten der overige kantoren van Java, om mede den Raad van Justitie te Semarang en alle verdere officieren en justiciërs, om te zorgen dat aan den inhoud dezes stiptelijk worde voldaan, nadeemaal wij zulks tot welzijn van den Lande en inzonderheid van de goede op- en ingezetenen van Java's Noord-Oostkust alzo bevonden hebben te behooren.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, is deze op de onderscheidene kantoren van Java gepubliceerd en mede in de hollandsche en gewone inlandsche talen geaffigeerd ter plaatse gebruikelijk, alsgaders bij openbaren bekkenslag in alle regentschappen, negorijen, desa's en bazaars worden aangekondigd.

Gegeven te Soerabaja, op het eiland Groot-Java, den 14 Juli 1808.

Ten aanzien van het niet verleenen van *voorschotten op het gewas*, waarvan in bovenstaande ordonnantie sprake is, zij aangeteekend, dat die verbodsbepalingen betreffen *voedingsmiddelen* der bevolking.

Het verleenen van voorschotten tot in het leven roepen van eene nieuwe industrie of tak van landbouw kan somtijds eene zeer nuttige strekking hebben, en het is niet verboden, zoo noodig, voorschotten te geven tot het aanplanten van tabak of van katoen.

Het is den hoofden van gewestelijk bestuur overgelaten, om bij milde toelating van de voorschriften der publicatie van 25 December 1838 (Staatsblad no. 50) waar noodig, zonder overdrijving en schadelijke belemmering van de ontwikkeling van de volksvlucht en den ondernemingsgeest van particulieren de inlandsehe bevolking tegen misleiding te beschermen en handelingen te voorkomen, welke voor hare belangen schadelijk zouden zijn. (B. van 29 Maart 1858 no. 53).

Dit is aan de betrokkenen medegedeeld, bij de circulaire van den Directeur van Cultures van 17 April 1858 no. 1396/12.

No. 412. CULTURES op hoog gezag ingevoerd. (Artikel 56 van het Reglement op het beleid der regeering).

Artikel 56 van het Reglement op het beleid der regeering (Staatsblad 1832 no. 2) bepaalt „de Gouverneur-Generaal houdt de op hoog gezag ingevoerde „cultures zooveel doenlijk in stand en zorgt, enz.”

Tot oplossing der vraag, „wat door op hoog gezag ingevoerde cultures moet worden verstaan”, komt in de eerste plaats in aanmerking het besluit van den Gouverneur-Generaal van 28 Maart 1834 no. 1 (Staatsblad no. 22), handelende over het stelsel van cultures door den Commissaris-Generaal van den Bosch in deze gewesten tot stand gebracht.

Uit de bijlagen van dat besluit blijkt, dat door stelsel van cultures hier bedoeld werd op de voortbrenging van producten voor de Europeesche markt geschikt, bij voorkeur ten behoeve van het Gouvernement, maar echter niet uitsluitend ten behoeve van hetzelfde, hetgeen ook overeenstemt met het driedelig doel waarmede dat stelsel werd tot stand gebracht, volgens den aanhang van het besluit van 28 Maart 1834 no. 1.

§ b van artikel 2 der instructie van den Directeur der Cultures, gearresteerd bij de resolutie van 30 Maart 1832 no. 23 (Staatsblad no. 15) brengt onder dien hoofdamtenaar, „de teelt van koffie, peper, katoen, cochenille, fabricage en bereiding van suiker, indigo, zijde, thee, tabak en alle andere cultures der voor de Europeesche markt geschikte producten waaraan 's Gouvernements belang op de eene of andere wijze verbonden is, hetzij dat die voor eigene rekening, of op contracten met particulieren, of op welke wijze ook, worden geteeld en veredeld, of tot welke bevordering de tusschenkomt van het Gouvernement noodig zal wezen,” een bemoeiing die ook past op de cultures van de daarbij bedoelde producten voor de Europeesche markt geschikt, die niet bepaaldelijk, hetzij geheel of gedeeltelijk voor levering aan het Gouvernement bestemd zijn.

In het eerste ontwerp van wet tot vaststelling van een Reglement op het beleid der regeering, waren geene bepalingen vervat omtrent het cultuurstelsel, hetgeen aanleiding gaf, dat bij het voorloopig verslag der Commissie van

Rapporteurs der 2e Kamer van de Staten-Generaal, over het gemis dier bepalingen werd gehandeld, en waarbij men uitging van de meening, dat het in de bedoeling der Regeering lag de dubbele betrekking te laten voortduren, waarin het Indisch Bestuur tegenover de inlandsche bevolking optreedt, namelijk niet alleen als soeverein, maar tevens in de hoedanigheid van landbouwer, handelaar en fabrikant, en dus het zoogenaamde cultuurstelsel te handhaven.

De voormelde commissie wees op het gemis van bepalingen, regelende en omschrijvende te dien aanzien de plichten van het Gouvernement en de rechten van de inlandsche bevolking, alzoo ten opzichte van cultures, waarbij het Gouvernement als landbouwer, handelaar en fabrikant rechtstreeks belang had.

De aan het hoofd dezer bijdrage gestelde vraag aan het vorenstaande toetende, schijnt dezelve zich op te lossen in de definitie:

alle cultures van voor de Europeesche markt geschikte producten, tot welker berouwing de tusschenkomst van het Gouvernement noodig is en waaromtrent nog niet kan plaats hebben de regeling bedoeld bij no. 6 van art. 56 van het Regeeringsreglement.

De last op den Gouverneur-Generaal, omschreven in de 1e alinea van art. 6 schijnt te vervallen, wanneer zal zijn aangebroken het tijdstip waarop doelt 6 van hetzelfde artikel. (Agenda no. 7770 van 1857)

No. 413.

PARTICULIERE STOOMSCHEPEN *bestemd tot den overvoer van brievenpakketten. — Toelating in het drijvend droogdok te Onrust. — (Art. 11 Staatsblad 1856 no. 9).*

B. 25 September 1857 no. 41. Met het oog op artikel 16 der Comptabiliteitswet is bepaald, dat te beginnen met 1 Januari 1867 bij Onrust geene materialen meer zullen worden verstrekt voor de reparatie van koopvaardij-schepen, en dat met 1 Januari 1869 die reparatie zelve zal ophouden, met uitzondering zoo noodig, vooreerst van de schepen, der ondernemers voor het onderhoud eener geregelde stoomgemeenschap door den Indischen Archipel en met Singapore.

Ook voor het Marine-etablisement te Soerabaja werd als beginsel aangenomen dat te rekenen van af 1 Januari 1869 vanwege hetzelfde geene hulp meer aan particulieren zal worden verleend, de voormelde schepen voorloopig daarvan uitgezonderd. (B. 4 Juni 1865 no. 2. Kol. Verslag 1865 bladz. 55 en 56). Zie wijders Bb. no. 2788 en Stb. 1888 No. 99, betreffende opheffing van het Marine-etablisement op Onrust.

No. 414.

VEETEELT. — *Grazen van het vee op braakliggende gronden.*

EXTRACT uit het register der besluiten van eenen resident op Java. Gelezen het request van N. N., houdende verzoek om vergunning te erlangen tot oprichting eener stalling nabij de desa..... district....., tot welk einde door hem zijn aangekocht en zullen worden ingericht de verlaten tabakschuren van den heer N. N., en

om zijne koebeesten te mogen doen grazen, binnen den omtrek van c. c. dertig bouws, op het woest terrein nabij genoemde desa gelegen.

Ter zake ingewonnen het gevoelen van den regent van..... en van den controleur te....., vermeld in het gemeenschappelijk schrijven van....., blijkende daaruit dat op ongeveer twee palen afstand der desa..... genoegzame woeste gronden aanwezig zijn, welke, ongeschikt voor koffie-aanplantin-

gen, voegzaam en zonder benadeeling der rechten van de bevolking, tot welk land voor hoornvee, in gebruik kunnen worden afgestaan.

Overwegende, dat hier geene sprake is van concessie, maar slechts van vergunning, strekking hebbende den aanleg eener veefokkerij geheel uit eigen middelen en zonder benadeeling der algemeene belangen.

Gelet op het Gouvernementsbesluit dd. 17 September 1853 no. 17 (Bb. no. 18) houdende aanbeveling tot opbeuring en bevordering van den veestapel, als transportmiddel.

Heeft besloten:

Het verzoek van adressant in te willigen, en mitsdien voor zooveel noodig aan N. N. toe te staan, gelijk geschiedt bij deze tot oprichting uit eigen middelen van eene veefokkerij, en om dat hoornvee binnen den omtrek van eendertig bouws te doen grazen op het beschikbaar woest terrein, gelegen op ongeveer twee palen afstand van de desa....., met dien verstande evenwel dat hiernit geenerlei recht van eigendom zal mogen worden ontleend.

Extract, enz.

Dit besluit is door de Regeering niet goedgekeurd.

De hoofden van gewestelijk bestuur hebben geene bevoegdheid om een gedeelte van Gouvernements domein af te staan voor weiland, waardoor een speciaal vruchtgebruik verleend wordt.

Deze bevoegdheid is alleen den Gouverneur-Generaal voorbehouden.

Ten overvloede is dit verklaard bij het besluit van 28 Juni 1854 no. 4 (Staatsblad no. 51). (Apostillaire dispositiën van 5 December 1854 no. II en 10 Januari 1855 no. IV).

No. 415.

INLANDSCHE VORSTEN. — *Gerechtelijke vervolging van inlandsche grooten en hunne erfgenamen, na het overlijden van den beklaagde.*

Radhen N. N. tegen wien vergund was eene burgerlijke rechtsvordering in te stellen, was reeds vóór die vergunning overleden.

Hierdoor ontstond de vraag hoever de verleende vergunning zich uitstrekte, namelijk of dezelve zich bepaalde alleen tot den persoon dan wel ook tot de rechtszaak, en voor het geval dezelve door den dood van den radhen vervallen was, vergunning noodig zou zijn om eene burgerlijke rechtsvordering tegen de erfgenamen in te stellen.

Het verlot tot het instellen eener burgerlijke rechtsvervolging, ingevolge artikel 4 van het Reglement op de rechterlijke organisatie en het beleid der justitie in Nederlandsch-Indië en van art. 84 van het Reglement op het beleid der regeering van Nederlandsch-Indië, wordt verleend, zoowel met het oog op den persoon die in rechten zouden worden aangesproken, als op den aard der in te stellen vordering.

Ten aanzien van beiden kan het politiek belang een motief tot weigering opleveren. Met den dood van den persoon, die als gedaagde in rechten zoude worden geroepen, vervalt het verlot voor zooveel daaraan nog geen gevolg is gegeven.

Om tegen de *erfgenamen* terzelfde zake te procederen, behoort vermeld te worden wie de erfgenamen zijn bij de mogelijkheid dat tegen dezen geen verlot noodig is; dan wel dat er ten aanzien van hen persoonlijke redenen bestaan om het verlot te weigeren. (Besluit van 29 Januari 1858 no. 81).